

MEZUN KÖŞESİ

Damla ATEŞ ŞAHİN *

Sevgili babamın Edirne hakkında verdiği tavsiyeler sonucu 2008 yılında yolum Trakya Üniversitesi'ne düştü. Çocukluğumdan beri diplomat olmak istediğimden elbette Uluslararası İlişkiler bölümünü tercih edecektim. Ancak İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi bölümlerinin Ankara'da okunması gerektiği yaygın kanaati beni de tesiri altına almıştı. Bu nedenle Ankara'da bir üniversite kazanamadığıma üzülen Edirne'ye geldim. Hem bu nedenle hem de ailemden ilk kez ayrılmanın verdiği telaş yüzünden üniversitedeki ilk günümü asla unutamam. Babam ve annem beni fakülteye bırakıp gitmişlerdi ve aracımız ufukta kaybolana kadar arkalarından bakmıştım.

Edirne'ye alışmam zaman almadı ama okula hemen uyum sağlayamadım. Öyle ki ilk sene çok başarısızdım. Hayatım boyunca başarılı bir öğrenci olduğum için bu hissiyatla başa çıkmakta epey zorlandım. Hatta okulu bırakmak istediğimi aileme söyledim. Ancak bu konuda onaylarımı alamadım ve eğitimime devam ettim. Bir şeyler yapmalı ve içinde bulunduğum durumu değiştirmeliydim.

İkinci sınıfta nerden ulaştığını hatırlamadığım bir haber aldım. Bilkent Üniversitesinde Uluslararası İlişkiler Bölümü öğrencileri için “Türkiye ve Ortadoğu’da Değişen Parametreler” başlıklı bir öğrenci kongresi düzenleniyordu. Katılmayı çok istedim ve hemen bir özet bildiri yazdım. Açıkçası dış politikaya olan ilgimden ve kalemimin kuvvetli olmasından ötürü özet bildiri yazarken çok zorlanmadım. Özet bildirinin kabul olduğu kısa zamanda tebliğ edildi ve sunacağım makaleyi hazırlamaya başladığım. Bu süreçte ise başarısızlığımın kaynağını çözmüş oldum. Okulun ilk yılında aldığımız dersler ya tüm bölümlerin aldığı ve yıllardır zaten bildiğimiz zorunlu derslerdi ya da kurama dayalı derslerdi. Ortak dersleri yıllardır almanın bıkkınlığı ve kurama karşı gösterdiğim sabırsızlık nedeniyle okuldan soğumuştum. Makaleyi yazarken kuramın önemini anladım. Çünkü bilimsel ve akademik çalışmalar teori üzerine bina ediliyormuş. Meğer o dersler boşuna verilmiyormuş. Bizi siyasi ve diplomatik konularda sokaktaki herhangi bir insandan farklı kılan şey tam da buymuş.

Makaleyi tamamladığımda iki haftadır doğru düzgün uyumamış, yememiş ve içmemiş olmama rağmen ne kadar mutlu olduğumu hatırlıyorum. Hocalarımla bu haberi gururla paylaştım. Okulumu Ankara'da, alanımızın kalbinde temsil edecektim.

Bilkent'ten sonra Kocaeli, Kocaeli'nden sonra Abant İzzet Baysal derken pek çok üniversitenin kongrelerinde sunum yapma şansı yakaladım. Artık Uluslararası ilişkiler öğrencilerinin kurduğu ağlarda yer alıyordum. Hepimiz birbirimizi tanıyor ve kongreler oldukça birbirimize haberler uçuruyorduk. Benim kendime gelişim bu sayede oldu. Bir motivasyona ihtiyacım vardı ve nihayet onu bulmuştum. Bu süreçte değerli hocalarım Fahri Türk ve Sibel Kavuncu'nun destekleri büyüktür. Kendilerine bu vesile ile teşekkürü bir borç bilirim. Sibel Hoca bana hep “Sen akademisyen olacaksın Damla, yandaki odayı sana tahsis edeceğiz” derdi. Akademisyen olur muyum bilmem ama şu an Ortadoğu Siyasi Tarihi ve Uluslararası İlişkileri alanında doktora yapıyorum. Zaten Siyasi Tarih her zaman en sevdiğim ders olmuştur. Fahri Hoca'dan aldığım bu derste özellikle ilgimi çeken Yahudi tarihi ve siyasetiydi. Tezlerimi de bu alanda yazdım ve bir gün İsrail'e gidip gözlem yapmayı hedefledim.

* Trakya Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü Mezunu

Üniversite biterken Fahri Hoca'nın da katıldığı bir veda kahvaltısı organize ettik. Tüm sınıf arkadaşlarım geleceğe dair beklentilerinden söz etti. Sıra bana geldiğinde “Ben İsrail'e gideceğim hocam” demiştim. Fahri Hoca'nın yüzündeki gülümseme ifadesi ile “yaparsın sen Damla” dediğini hatırlıyorum.

Bugün Türk Hava Yolları'nın İsrail şubesinde altı sene yöneticilik yaptıktan sonra ABD'ye aynı görevle atanmış bir arkadaşınız olarak sizlere yazıyorum. Benim sizlere vereceğim en büyük tavsiye kendi kendinizi motive etmenizdir. Başarı severek yapılan işle gelir. Hayal edin, kendinize hedefler koyun. Ufkunuzu geniş tutun.

İnsan ne yaparsa gerçekten öğrencilik döneminde yapıyor. Çalışma hayatına girdiğimizde ister istemez kendimizi geliştirmek için çok zaman yaratamıyoruz. Ya da zaman yaratabilmek için birçok şeyden fedakârlık ediyoruz. Bu nedenle lütfen değerli vaktinizi boş geçirmeyin. Dil öğrenin, kurslara katılın. Erasmus ve Farabi gibi öğrenci değişim programlarına katılın. Ben bu tip programlara katıldım ve gerçekten çok faydasını gördüm. En önemlisi, benim de büyük saygı ve sevgiyle hatırladığım çok kıymetli hocalarınızdan mutlaka faydalanın. Gelişime açık olan her öğrenciye yol göstereceklerine eminim. Beni geçmişe götüren ve bu yazıyı sizlerle paylaşmamı sağlayan Uluslararası İlişkiler Öğrenci Dergisine teşekkürlerimi sunarım.

Sevgiler